

Veselka Pevec – nosilka zlate paraolimpijske medalje

Verjetno ni več med nami človeka, ki ne bi v preteklih tednih slišal za izreden uspeh, ki ga je na paraolimpijskih igrah v Rio de Janeiru pristreljala naša občanka Veselka Pevec. Za nami sta dva sprejema, za Veselko pa nešteto čestitk in intervjujev. Njena življenjska zgodba je ganila celo Slovenijo in po odzivih na družabnih omrežjih sodeč so Veselka in njeni drugi paraolimpijski kolegi mnogim postali pravi navdih.

Bojan Novak

V dneh po vrnitvi iz Ria je Veselko namesto počitka pričakala množica opravil. Poleg sprejemov je imela ogromno intervjujev in izjav za vse večje slovenske televizijske, tiskane in spletne medije. V prejšnji številki *Našega kraja* ste lahko prebrali, kako je Veselka razmišljala pred odhodom v Rio, po vrnitvi z zlato medaljo okrog vratu pa smo jo s številnimi občani počastili na dveh sprejemih. Obširnejši intervju, načrtovan za to številko, bo moral najti mesto v naslednji številki, ko bo Veselka našla tudi nekaj časa, da se spočije in v miru podoživi svoje sanje.

SPREJEM SLOVENSKE PARAOLIMPIJSKE MEDALJE, Ljubljana, 21. 9. 2016:

Kar dva avtobusa Dobropoljcev sta se v sredo zvečer odpravila v Ljubljano, kjer smo v večernih urah nestrpnost čakali na prihod posebnega avtobusa s paraolimpijsko reprezentanco. Prav zanimivo je bilo ob zvokih Godbe Dobropolje srečevati najrazličnejše skupinice in posameznike iz naše občine. Toliko Dobropoljcev res težko srečaš nekje zunaj občine.

Ko je avtobus s paraolimpijci končno prispel, se je množica novinarjev, fotografov in snemalcev postavila okrog prve, ki je prišla iz avtobusa. To je bila seveda nosilka zlate olimpijske medalje, Veselka Pevec, prva zvezdnica ekipe. Le s težavo se je med številnimi kamerami do Veselke prebila hči Saša in se ji s solznimi očmi privila v objem. Sledile so čestitke sorodnikov in najbližjih, nato pa so z avtobusa prišli še drugi športniki in strokovni delavci. Vsi so imeli na sprejemu svoje bližnje, ki so jih težko čakali. Veliko ganljivih prizorov so lahko zabeležile kamere.

Na osrednjem prireditvenem odru je športnike invalide in zbrano množico približno 500 ljubiteljev športa nagovorilo nekaj visokih gostov: Jože Okoren (dobitnik medalje v metu diska na igrah 1972), Boro Štrumbelj (generalni direktor Direktorata za šport na Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport), Bogdan Gabrovec (predsednik Olimpijskega komiteja Slovenije), Martin Kokol (predstavnika generalnega pokrovitelja) in Damijan Lazar (predsednik Zveze za šport invalidov – Paraolimpijski komite Slovenije). Ob koncu nagovorov je na odru vse prisotne pozdravil tudi naš župan Janez Pavlin, ki je vse seznanil z novim imenom naše občine – Zlatopolje. Množica navijačev je navdušeno zaploskala vsem čestitkam in dobrim mislim.

Utrujeni športniki, ki so pred tem več kot 24 ur potovali iz Ria (prek Amsterdama in Benetk), so bili tako polni adrenalina, da se jim utrujenost ni prav nič poznala. Vsak od njih je na kratko strnil svoje misli, potem pa se predal glasbenemu presenečenju. Nina Pušlar in Zlatko sta dodobra razgrela prisotne s pesmijo *Svet je tvoj*.

Po koncu uradnega dela so številni želeli stisniti roko dobitnikoma medalj in drugim paraolimpijcem. Veliko naših občanov je tako lahko že uro po prihodu pod zastavo Strelskega društva Bukovec

čestitalo Veselki za izreden uspeh. Pred in po sprejemu sem se pogovarjal z nekaj pomembnimi ljudmi, ki so tako ali drugače zaslužni za uspehe slovenskih športnikov.

BOGDAN GABROVEC, predsednik Olimpijskega komiteja Slovenije:

Gospod Gabrovec, kaj tak strelski uspeh na paraolimpijskih igrah pomeni za krovno športno organizacijo – Olimpijski komite Slovenije?

Olimpijski komite Slovenije – Združenje športnih zvez je res krovna organizacija, katere član je tudi Paraolimpijski komite Slovenije. Ta ima pri nas zelo spoštljiv status in z njim zelo veliko medsebojno sodelujemo. To sodelovanje se iz leta v leto še pogloblja.

Vrednostno pa lahko rečem takole: zame so rezultati paraolimpijcev vredni več kot tisti, ki jih dosežejo zdravi športniki. Ne zato ker bi hotel biti v tem primeru všečen, ampak zato ker je že pri zdravih treba ogromno napora, volje, odrekanja in vsega drugega, da se doseže vrhunski rezultat, ko pa to doseže športnik invalid, in to v naših razmerah, kjer je še slabši finančni položaj kot pri športu zdravih, potem je to izjemen rezultat. Poleg tega gre celo za dvojni uspeh v boju med velikima tekmovalcema iz iste ekipe. To je zgodba, ki je vredna vsega spoštovanja, in mi jo seveda zelo cenimo. Prav tako cenimo dosežena 4. in 5. mesta ter druge rezultate Darka Đurića in drugih, 8. mesto Sandija Novaka v maratonu primerjam z osvojeno medaljo na maratonu pri zdravih ljudeh. Moram reči, da smo priča izjemnim rezultatom svojih paraolimpijskih športnikov in tudi drugih delavcev (funkcionarjev in trenerjev), ki jim gre zasluga, da se je to zgodilo.

Najlepša hvala, gospod Gabrovec, in obilo uspeha pri nadaljnjem delu.

JANEZ SLAPAR, predsednik Strelske zveze Slovenije:

Gospod Slapar, kako ste Vi videli ta uspeh obeh strelcev? Kako velik dogodek je to za Strelsko zvezo Slovenije?

Rezultat, ki sta ga dosegla naša dva strelca na paraolimpijskih igrah, pomeni veliko tudi za Strelsko zvezo Slovenije. Ne nazadnje predsednica SZS že več kot 20 let dela z invalidi in je tudi trenerka nosilcev medalj. To je Polona Sladič. Na koncu koncev bi rekel, da je strelstvo zelo močno imbulirano v ta rezultat. Je pa to seveda dosežek trdega dela samih strelcev, še posebej strelke Veselke, ki koncu koncev nima za seboj tako dolge strelske kariere. Dokazala je, da je mogoče tudi v nekaj letih doseči vrhunske rezultate, predvsem s trdim delom, treningom in seveda z upoštevanjem strokovnih nasvetov. Veseli smo teh dveh medalj. Sestava naše delegacije na igrah je bila polovično strelska. Še nekaj naših strelcev je bilo pravzaprav na robu uvrstitve v finale. Če bi se vanj uvrstili, bi bilo še vse odprto ... Vendar je kljub vsemu rezultat velik uspeh.

V imenu časopisa Naš kraj Vam kot predsedniku Strelske zveze Slovenije čestitam za ves trud, ki ga vlagate Vi kot predsednik in zveza v slovenski šport.

Mi smo že pred dvema letoma izvedli integracijo invalidskega strelstva v program strelske zveze. Tudi na nekaterih tekmovanjih zdravih ljudi nastopajo invalidi. Nihče nima tam nobene prednosti. To je enkratni primer sodelovanja.

Najlepša hvala za pogovor.

POLONA SLADIČ, trenerka naših štirih strelcev na paraolimpijskih igrah:

Gospa Sladič, lahko ubesedite svoje misli s strelšča, kjer je že tako napeto stanje med strelci, med katerimi gre za desetinke kroga razlike, poleg tega pa nekdo v zadnjem strelu pride na prvo mesto, recimo tako kot je to uspelo Veselki? Je sploh možno z besedami opisati te občutke?

Z besedami se težko opiše, ker kdor ni tega nikoli doživel kot strellec ali trener, si lahko le predstavlja, ko gleda. Občutke pa je zelo težko opisati. Jaz lahko povem, da imam, ko sedim za njimi in gledam, okoli 145 utripov srca na minuto. Vemo, da imamo v mirovanju okoli 70 udarcev, kar pomeni, da imam podvojen srčni utrip med sedenjem.

Seveda so to za vsakega trenerja sanje, da njegov strellec osvoji medaljo. Da pa sta hkrati na odru dva, na paraolimpijskih igrah – to pa je fantastičen uspeh. Težko je najti prave besede, da bi res opisala tisto, kar sem občutila.

Koliko Vas je skrbelo ta težava z vidom, ki jo je imela Veselka? Je močno vplivala na kakovost treningov, je povzročala dodatno nervozo?

Ja, Veselka je imela še preko celega leta 2016 velike težave. Tudi na nekaj kontrolnih tekmovanjih v tujini je nastopala slabše, kot je sposobna, zato me je to skrbelo. Kot trener se obremenjuješ, ko veš, da je tvoj strellec sposoben višjih rezultatov, obstaja pa neka okoliščina, za katero lahko rečemo, da je napol višja sila, in nanjo ne moreš vplivati. Iskali smo vse možne rešitve, na zadnjih treningih v Ljubljani pred odhodom v Rio smo le odkrili eno napako na njenem dioptru in mislim, da je bil to tisti prelomni trenutek. To je bila res napaka, ki smo jo odkrili zgolj po naključju, a od takrat naprej je tudi Veselka pridobila nazaj samozaupanje. V Rio smo se dvakrat pogovorili, tako da sem jo nekako usmerila v pravo zmagovalno razmišljanje, in ko sem jo videla na zadnjih dveh treningih, sem vedela, da je sposobna velikega rezultata, kar se je izkazalo tudi v finalu. Zmaga na prvih paraolimpijskih igrah – to je uspeh.

Meni se je zdela zelo zanimiva Veselkina izjava, ko je po tekmi rekla, da ni pričakovala, da je lahko tako dobra. Da ji na treningih ni šlo, dokler se ni pogovorila z Vami. Ima pogovor s trenerjem v streljanju res tako moč, da po njem na primer nastreljaš olimpijski rekord?

Ja, ima. Tisti, ki ni občutil vzdušja na olimpijskih igrah, si težko predstavlja, kakšni pritiski so to. To je enkratni dogodek in ti pritiski so res veliki, zato imamo mi v ekipi dogovor, da v času velikih tekmovanj vsi strelci izklopijo družabna omrežja. Strelcev takrat ni na Facebooku, kajti strelstvo je tako mentalni šport, da lahko nekdo, ki ti sicer želi vse najboljše in vse dobro, z nekaj napačnimi stavki podre koncentracijo. Tako da sem jaz, kar se tega tiče, na igrah zelo alergična, če se kakšni, bom rekla napol neznanci, preveč pogovarjajo z mojimi strelci. Varovance želim imeti nekako pod kontrolo in ko začutim, da je v njih nekaj nervoze, se z njimi pogovorim. Tudi na sobotni tekmi je Veselka v rednem delu v kvalifikacijah v zadnji seriji že začutila pritisk visokega rezultata, tako da je oddala dva slabša strela. Takoj sem pristopila k njej, jo prekinila, ji rekla, da ji gre odlično ter da naj

zdrži še teh nekaj strelav do konca. Takoj naslednji strel je bil 10,9, kar je najboljši možni strel v strelstvu. Res je bila čista fantazija. Ta uspeh si je več kot zaslužila. Mislim, da bo to vse prišlo še za njo in da bo potem uživala v zasluženi slavi.

Hvala za pogovor in še enkrat iskreno čestitam.

SLAVNOSTNI SPREJEM V DOMAČEM KRAJU, Videm, 23. 9. 2016:

Po osvojitvi zlate medalje so stekle priprave za organizacijo slavnostnega sprejema, ki ga je v sodelovanju z nekaterimi društvi in posamezniki pripravila Občina Dobropolje. Na osrednjem občinskem trgu se je v petek zbralo ogromno Dobropoljcev, videti pa je bilo tudi precej neznanih obrazov ljubiteljev športa od drugod. Bil je res pravi praznik z(a) zlato paraolimpijko.

Ob zvokih Godbe Dobropolje in aplavzu navdušene množice se je na prizorišče pripeljala dobitnica zlate medalje. Povezovalka programa, Sabina Strnad, je v imenu Občine Dobropolje pozdravila slavljenko, pomembne goste in ostale obiskovalce. V nadaljevanju so povabljeni gostje spregovorili nekaj besed. Župan Janez Pavlin je na kratko opisal, kako je Občina pomagala na Veselkini poti. Nato je slavljenci podaril šopek in prelepo sliko, ki jo je naslikal in podaril domači umetnik Danijel Novak.

Med pomembnimi gosti je besedo najprej dobil direktor Direktorata za šport na Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport, gospod Boro Štrumbelj. Posebej je izpostavil, da se je z Veselkinimi uspehom tudi naša občina vpisala na zemljevitih olimpijskih zmagovalcev, na kar moramo biti zelo ponosni. Tudi naslednji govornik, Tomaž Boh, državni sekretar na Ministrstvu za izobraževanje, znanost in šport, je izpostavil veliki uspeh Pevčeve in vsem prenesel čestitke ministrice Maje Makovec Brenčič. Besedo je dobil tudi Damijan Lazar, predsednik Zveze za šport invalidov Slovenije – Paraolimpijski komite, pred slavljenko pa še Slavko Pajntar – Pinki, ki je preteklo zimo na trgu ponujal kuhano vino in čaj, ves zaslužek pa podaril Veselki, da se je ta lažje pripravljala na paraolimpijske igre. Precej čustven je bil nagovor Jožeta Kaplana, ki je naši zlati strelki veliko pomagal pri tehničnih rešitvah in ji s tem v mnogem olajšal treninge in tekmovanja.

Končno je besedo dobila tudi Veselka, ki se je zahvalila za vso podporo, ki jo je čutila na igrah. Po zmagi je bila zelo vesela, da se je za podporo lahko oddolžila in prinesla v domači kraj zlato paraolimpijsko medaljo. Posebej je poudarila, da se v Dobropolju odlično počuti in da je vesela vseh stikov, ki jih ima z ljudmi. Prisrčna zahvala je večkrat izzvala bučen aplavz.

Po končanem slavnostnem delu je nastopila legendarna skupina Obvezna smer, ljudje pa so se začeli postavljati v vrsto, da so dobitnici medalje lahko stisnili roko, jo objeli ali pa enostavno preverili težo medalje. Večer je se zaključil s prijetnim druženjem ob okusnih dobrotah Društva podeželskih žena Dobropolje – Struge in kozarčku pijače, za katero je poskrbelo Turistično društvo Dobropolje.

Omeniti velja še otroke iz vrtca Ringaraja, ki so za Veselko narisali slike in jih razstavili na prireditvenem prostoru. Tudi sicer je bilo na slovesnosti videti veliko otrok. Upamo, da se zaradi takega ali podobnega dogodka še kdaj srečamo v tako velikem številu pred občinsko stavbo.

IZJAVA DIREKTORJA DIREKTORATA ZA ŠPORT PRI MINISTRSTVU ZA IZOBRAŽEVANJE, ZNANOST IN ŠPORT, BORA ŠTRUMBLJA, ZA BRALCE NAŠEGA KRAJA:

Dobrepolje se je uvrstilo na svetovni zemljevid paraolimpijskih zmagovalcev, ki jih ni veliko na svetu. Dobrepoljci ste lahko res ponosni, da imate tako občanko. Veselka je zgled marljivosti, truda, vizije in mirne roke, kar je se je rezultiralo v veliki zmagi, na katero smo vsi ponosni, še posebej Dobro-
oziroma Zlatopolje.

VESELKINA PRETRESLJIVA ŽIVLJENJSKA ZGODBA:

Ko so slovenski mediji objavili Veselkino pretresljivo življenjsko zgodbo, nas je večina Dobrepoljcev šele izvedela za podrobnosti čudežnega preživetja in vzpona do paraolimpijske medalje. Gre za zgodbo, ki se redko zgodi, verjetno pa se zgodi tudi zato, da se iz nje kaj naučimo. Lahko občudujemo voljo nekoga, ki obleži pod šestimi streli neuravnovešenega izučenega strelca, se osem mesecev bori za življenje, na invalidskem vozičku odpotuje v novo državo, kjer se poroči, rodi hčerko, si uredi stanovanje in se po ločitvi od moža napoti na strelišče, pregnati dolgčas in poskusiti nekaj novega. Ta oseba ima danes okrog vratu zlato paraolimpijsko medaljo, največ, kar lahko športnik invalid doseže. To osebo danes vsi poznajo, vsi ji želijo seči v roke. In ta oseba je danes vzor vsem, ki v današnjem svetu obupujejo pod težo stokrat lažjih težav. To je Veselka Pevec, naša zlata olimpijka.

POTEK TEKME V SOBOTO, 10. SEPTEMBRA 2016:

Strelna tekma z zračno puško stoje v disciplini R4 v kategoriji SH2 je bila na sporedu v soboto, 10. septembra. Najprej so potekale kvalifikacije, kjer sta se izkazala naša strelca, Veselka Pevec in Franček Gorazd Tiršek. Po koncu kvalifikacij je bil pogled na vrh izreden – Veselka je s 634,9 kroga postavila nov paraolimpijski rekord, tik za njo (le za 0,4 kroga) pa je bil Nani Tiršek.

V finalu je nastopila osmerica najboljših iz kvalifikacij. Na začetku Veselki ni šlo tako dobro kot v kvalifikacijah. V glavnem je bila na 3. mestu, vmes za trenutek padla tudi na četrto. A na koncu je streljala vse bolje in prišla do drugega mesta. Drug za drugim so odpadali strelci in vse je kazalo, da bosta za zlato obračunala naša finalista. Nani Tiršek je vodil celo finalno serijo, edina ženska v finalu pa se mu je z odličnim zaključkom vztrajno bližala. Na koncu je bilo med njima tako tesno, da je odločal prav zadnji strel. Veselka je imela boljše živce, oddala odličen strel (10,7), kolega iz reprezentance je ustrelil 10,1, in to je pomenilo, da je zlato medaljo okrog vratu ob zvokih *Zdravljice* dobila presrečna in tudi malo presenečena Veselka.